

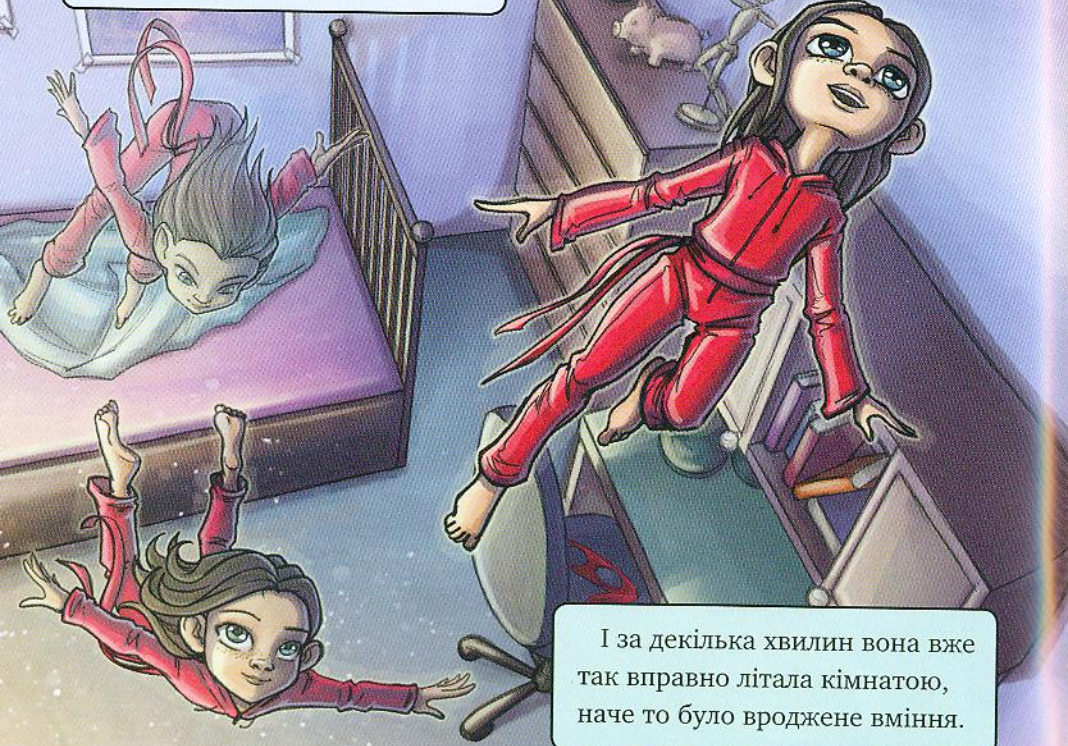
Ліза прокинулася з дивним відчуттям у тілі. Їй наснилося, що вона супергеройка. Що вона літала й билася з лиходіями. А може це відбулося насправді? Бо ж дівчинка так наполегливо вправлялася в літання та бойовому мистецтві, відколи знайшла в бібліотеці «Посібник для супергероїв».

Ліза лягла горілиць і з силою видихнула все важке повітря з легенів. А потім обережно вдихнула найлегше повітря. Саме так, як рекомендував «Довідник» тим, хто хоче навчитися літати.

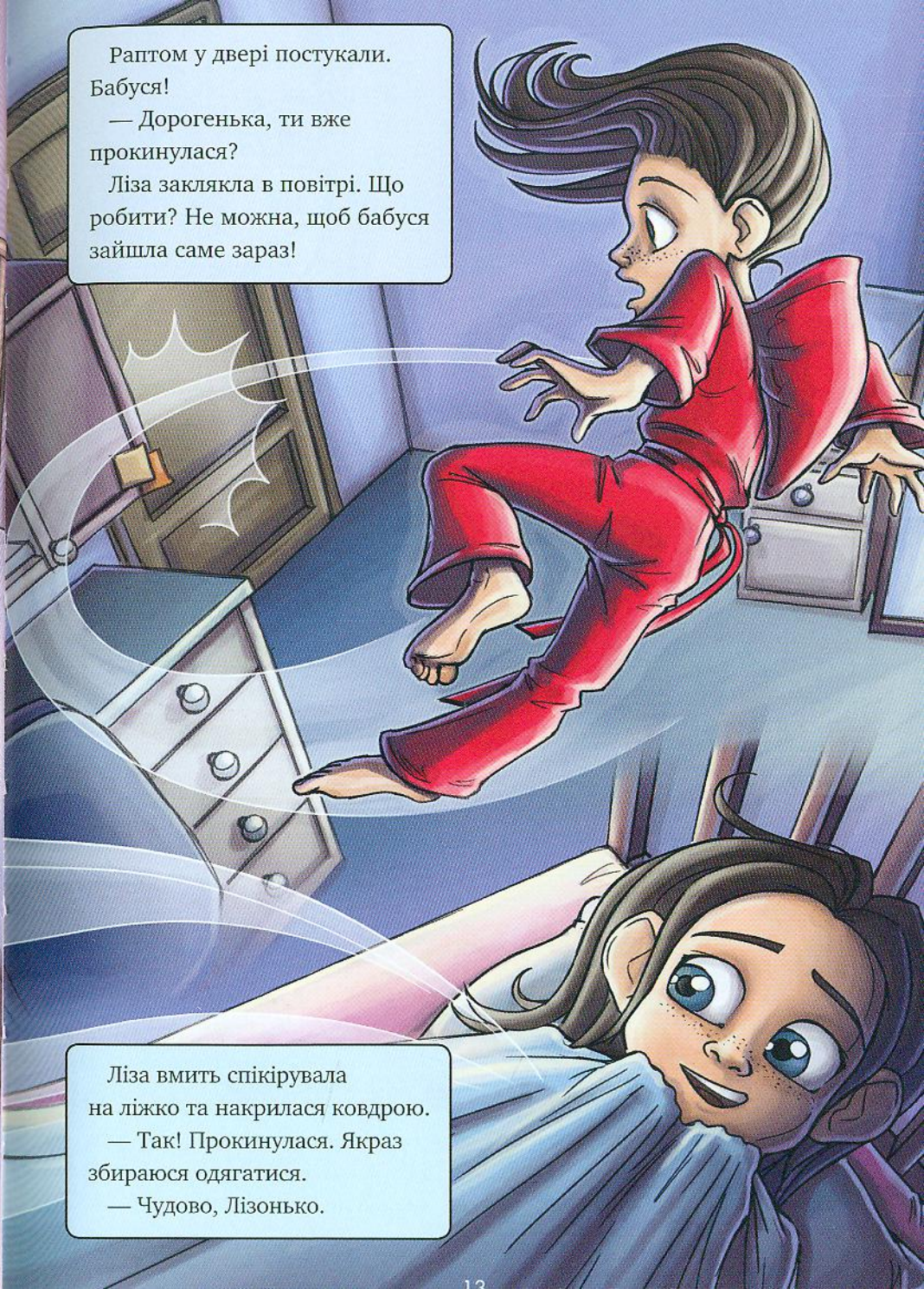

І дуже скоро вона злетіла над ліжком.
— Працює! — піднесено прошепотіла Ліза. — То це був не сон!

І за декілька хвилин вона вже так вправно літала кімнатою, наче то було вроджене вміння.

Раптом у двері постукали.
Бабуся!
— Дорогенька, ти вже прокинулася?
Ліза залякла в повітрі. Що робити? Не можна, щоб бабуся зайшла саме зараз!

Ліза вмить спікірувала на ліжко та накрилася ковдрою.
— Так! Прокинулася. Якраз збираюся одягатися.
— Чудово, Лізонько.

Ліза швидко одяглася, щоб заощадити трошки часу для заняття з улюбленими, перш ніж спуститися до бабусі.

Вона витягла «Довідник», схований за кліткою Ольги та Оскара.

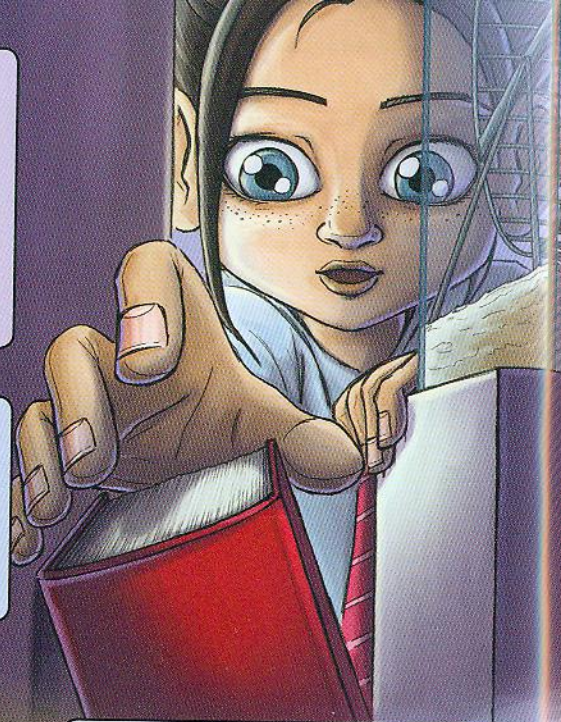
— Пробачте, що о такій ранній годині, — сказала Ліза хом'якам. — Але нам варто краще розуміти один одного. Повторюйте: «Я хом'як».

Ані Ольга, ні Оскар не видали нічого, окрім «піп», тим паче що в Оскара пащека була напхнута морквою.

— Оскаре, зосередься, якщо хочеш чогось навчитися! — твердо промовила Ліза.

— Ну ж бо, я краще пересаджу вас на ліжко. Продовжуємо. Сьогодні ви говорите, а я намагатимуся вас зрозуміти. Добре?

Ліза сподівалася, що Ольга та Оскар хоч щось вимовлять. Вони ж завжди теревенили, коли вона намагалася заснути. А зараз мовчали, немов риби.
— Нам потрібно навчитися розмовляти. Інакше як я дізнаюся, про що ви думаєте? Може, вам хочеться більшу клітку чи чогось смачненького, то кажіть! Я ж не можу читати думки. Ну, то як?

Бабуся відчинила двері.
— Лізо! Зараз не час бавитися з хом'яками! Заняття у школі розпочнуться за 15 хвилин!
— Добре, іду.

Дівчинка посадила Ольгу та Оскара назад у клітку. Вона з ними не гралася! Вона їх навчала. Це було тренування! Але хіба можна розповісти про це бабусі? Супергерої ніколи й нікому не кажуть, що вони супергерої. Навіть власним родичам.

Ліза сховала «Довідник» за кліткою. А потім підхопила портфель та побігла до дверей.

Але біля сходів її немов ударило: костюм! «Довідник» наполягав: супергерой щомиті повинен бути напоготові.

Ліза запхала супергеройський костюм у портфель і побігла до школи.

Розділ 2

